

200703381/1.

Datum uitspraak: 23 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/18062 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 april 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 april 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 15 maart 2006 heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante gemaakte bezwaar gegrond verklaard en haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, met ingang van 17 mei 2005. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 april 2007, verzonden op 16 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

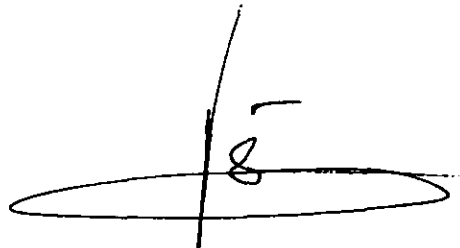
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

348-553.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank te 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 en van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jo artikel 71 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/18062

inzake: geboren op , van Roemeense nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. H.M. Pot, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. Ch. R. Vink, ambtenaar bij de Immigratie-en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

1. PROCESVERLOOP

1. Op 16 mei 2002 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking medische behandeling. Bij besluit van 28 april 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft eiseres bezwaar gemaakt op 9 mei 2003. Bij besluit van 18 oktober 2005 heeft verweerder dit bezwaar ongegrond verklaard.

2. Op 21 maart 2003 heeft eiseres verweerder verzocht om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid, hierna aangeduid als de 14-1 brief. Bij brief van 21 juli 2003 heeft verweerder meegedeeld geen aanleiding te zien een ander standpunt in te nemen dan eerder in deze zaak is ingenomen. Tegen deze brief heeft eiseres bezwaar gemaakt bij bezwaarschrift van 4 augustus 2003. Bij eerdergenoemd besluit van 18 oktober 2005 heeft verweerder dit bezwaar ongegrond verklaard.

3. Bij uitspraak van 7 februari 2006 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, het beroep van eiseres tegen het eerdergenoemde besluit van 18 oktober 2005 gegrond verklaard, het besluit van vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen.

4. Bij besluit van 15 maart 2006 heeft verweerder het bezwaar van 9 mei 2003 gegrond verklaard. Eiseres is in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie", met ingang van 17 mei 2005 geldig tot 17 mei 2006. Tevens heeft verweerder bij hetzelfde besluit het bezwaarschrift van 4 augustus 2003 ongegrond verklaard.

5. Bij beroepschrift van 11 april 2006 beroep ingesteld tegen laatstgenoemd besluit. De gronden van het beroep zijn op 8 mei 2006 ingediend. In het verweerschrift van 2 oktober 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

7. Bij beslissing van 24 januari 2007 heeft de rechtbank het onderzoek heropend teneinde partijen in de gelegenheid te stellen te reageren op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de

AWB 06/18062

2

Raad van State (AbRS) van 21 december 2006 (200605794/1).

8. Verweerder heeft vervolgens het besluit van 15 maart 2006 ingetrokken en meegedeeld dat opnieuw zal worden beslist op bezwaar.

9. Eiseres heeft bij brief van 6 februari 2007 hierop aangegeven het onderhavige beroep te handhaven. Verweerder en eiseres hebben brieven van 19 maart 2007 respectievelijk 22 maart 2007 aan de rechtbank doen toekomen.

10. De rechtbank heeft het onderzoek gesloten, nadat partijen hebben ingestemd met het achterwege laten van een nadere zitting.

II. OVERWEGINGEN

1. Na de beslissing tot heropening van de rechtbank heeft verweerder bij brief van 29 januari 2007 meegedeeld dat het besluit van 15 maart 2006 is ingetrokken. Bij brief van 19 maart 2007 heeft verweerder meegedeeld dat niet de gehele beschikking is ingetrokken, maar slechts het gedeelte met betrekking tot de 14-1 brief. Er zal alleen opnieuw bevestigd worden op het bezwaar van 4 augustus 2003, aldus verweerder.

2. Eiseres heeft bij brieven van 6 februari 2007 en 22 maart 2007 gesteld dat zij haar beroep handhaaft. Zij heeft het volgende aangevoerd.

- a. De beslissing is reeds onjuist nu zij niet heeft gekregen waarom zij heeft verzocht. Zij heeft immers verzocht om een verblijfsvergunning onder de beperking medische behandeling.
- b. Verweerder heeft met betrekking tot de ingangsdatum ten onrechte aansluiting gezocht bij het BMA-advies van 17 mei 2005. Er moet worden uitgegaan van de datum aanvraag. In dit verband doet eiseres een beroep op het gelijkheidsbeginsel onder verwijzing naar de zaak
- c. De verlening van een verblijfsvergunning voor de duur van een jaar is onjuist. Ervan uitgaande dat zij in aanmerking had dienen te komen voor een verblijfsvergunning met als doel medische behandeling had de duur op 5 jaar moeten worden gesteld. De medische behandeling is aan Nederland gebonden.
- d. Het gedeelte van het besluit inzake de schijnendheid is summier. Daarnaast kan verweerder niet volstaan met de stelling dat eiseres asiel moet aanvragen.

3. De rechtbank stelt vast dat verweerder het besluit met betrekking tot het bezwaar van 4 augustus 2003 heeft ingetrokken en een nieuwe beslissing op dit bezwaar zal nemen. Gelet hierop heeft eiseres volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (onder meer 28 april 2006, JV 2006/220) geen belang meer bij een oordeel over het besluit met betrekking tot het bezwaar van 4 augustus 2003. Het beroep van 15 maart 2006 gericht tegen het besluit op het bezwaar van 4 augustus 2003 zal dan ook niet-ontvankelijk worden verklaard.

4. Nu verweerder het besluit op bezwaar inzake de gegrondverklaring van het bezwaar van 9 mei 2003 in stand heeft gelaten, heeft eiseres wel een belang bij de beoordeling van dit gedeelte van het besluit.

5.1 Eiseres heeft allereerst gesteld dat verweerder de verblijfsvergunning vanwege medische noodsituatie met ingang van de datum van de aanvraag had moeten verlenen. Ingevolge artikel 26 van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag waarop aan de voorwaarden is voldaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat 17 mei 2005 als ingangsdatum dient te gelden aangezien op dat moment is aangetoond dat aan alle voorwaarden is voldaan. Weliswaar had eiseres al eerder gesteld dat er sprake was van een medische noodsituatie, maar daarmee was de stelling nog niet aangetoond. Dat aan de voorwaarden van een medische noodsituatie werd voldaan werd pas aangetoond met het BMA-advies van 17 mei 2005 waarin staat dat ingeval eiseres niet wordt behandeld, aannemelijk is

AWB 06/18062

3

dat een medische noodsituatie zal ontstaan. De stelling van eiseres dat verweerder kan afwijken van het bepaalde in artikel 26 van de Vw 2000, wordt niet gedeeld omdat sprake is van een imperatieve bepaling. Ook eventueel onbehoorlijk handelen van de verweerder kan dan ook niet leiden tot een eerdere ingangsdatum.

5.2 Met betrekking tot het beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft verweerder gesteld dat in de zaak waarnaar eiseres heeft verwezen sprake is van een mislag, zodat geen geslaagd beroep hierop kan worden gedaan. De rechtbank ziet gezien het onder 5.1 overwogene geen aanleiding aan deze mededeling van verweerder te twijfelen. Verweerder is niet gehouden om fouten bij verdere beschikkingen te continueren. Van schending van het gelijkheidsbeginsel is geen sprake.

6. Voorts heeft eiseres gesteld dat aan haar een verblijfsvergunning met de duur van 5 jaren had moeten worden verleend. Ingevolge artikel 3.5, derde lid van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 en verweerders beleid neergelegd in paragraaf B8/3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, gaat het in het geval van een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf vanwege medische noodsituatie" om een verblijfsrecht voor bepaalde tijd. Verweerder heeft terecht conform artikel 3.57 van het Vb 2000 een verblijfsvergunning voor de duur van een jaar verleend. Artikel 3.60 van het Vb 2000, dat bepaalt dat de verblijfsvergunning onder de beperking "medische behandeling" kan worden verleend voor vijf jaar, is niet van toepassing.

7. Ten slotte stelt eiseres dat zij niet heeft gekregen waarom zij heeft verzocht, te weten een verblijfsvergunning onder de beperking medische behandeling. Vooropgesteld wordt dat de medische noodsituatie ingevolge verweerders beleid in het verlengde ligt van de aanvraag in verband met medische behandeling en niet separaat hoeft te worden aangevraagd indien in de oorspronkelijke aanvraag verblijf wegens medische redenen werd gevraagd. De rechtbank stelt vast dat in eerdergenoemde uitspraak van 7 februari 2006 onder meer is overwogen dat verweerder een verblijfsvergunning met als doel medische behandeling in het geval van eiseres heeft kunnen weigeren omdat niet werd voldaan aan de eis van deugdelijke financiering. Eiseres heeft hiertegen geen rechtmiddelen aangewend. Hiermee staat in rechte vast dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning onder de beperking medische behandeling. De grief van eiseres kan in deze procedure niet meer aan de orde komen.

8. Uit het voorgaande volgt dat het besluit op het bezwaar van 9 mei 2003 in stand kan blijven. Het beroep van 15 maart 2006 hiertegen is dan ook ongegrond.

9. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/18062

4

III. BESLISSING

De rechtbank

1. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 15 maart 2006 op het bezwaar van 4 augustus 2003 niet-ontvankelijk;
2. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 15 maart 2006 op bezwaar van 9 mei 2003 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 13 april 2007 door mr. J. Jonkers, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. G. Panday, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter,

Afschrift verzonden op: **16 APR. 2007**

Conc.: GP
Coll.: EP
Bp: -
D: C

**Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam**

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Advocatenkantoor mw. Pot c.s.

mevr. mr. H.M. Pot
mevr. mr. M.C.S. Huijbers
advocaten en procureurs

per fax : 070 - 3651380 + per post

De Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Inzake : hoger beroep /staat
Ons kenmerk : 07M076

Amsterdam, 14 mei 2007

Hoogedelgestreng College,

wonende te in deze zaak woonplaats
kiezende te Amsterdam aan de Cruquiusweg 32 (Postbus 3371, 1001
AD Amsterdam) ten kantore van mr. H.M. Pot, advocaat en
procureur, die door haar bepaaldelijk wordt gevolmachtigd tot
het indienen van het onderhavige hoger beroepsschrift, met recht
van substitutie, verder te noemen Arsine.

Dit appèlschrift wordt ingesteld tegen de beslissing van de
Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 16 april
2007, hierna de beslissing.

Een copie van deze beslissing wordt aan dit schrijven gehecht.
(prod.1)

De toevoeging in deze zaak is aangevraagd.

DE GRIEVEN

De grieven in de zaak van hebben betrekking op de
volgende overwegingen van de rechtbank Amsterdam hierna de
Rechtbank.

Grief I

Deze grief richt zich met name tot overweging 5.1 van de
beslissing waarbij de rechtbank concludeert - kort gezegd dat -
verweerster, hierna de staat, terecht heeft gesteld dat de datum
van het onderhavige BMA-advies, in casu 17 mei 2005, als
ingangsdatum voor de verblijfsvergunning dient te worden
genomen.

/staat

1

Postbus 3371
1001 AD Amsterdam

Tel. 020 - 665 61 50
Fax 020 - 692 68 10

Cruquiusweg 32
Amsterdam

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Rechtbank meent dat eerst op 17 mei 2005 aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van de verblijfsvergunning is voldaan.

Grief II

Deze grief richt zich in de eerste plaats tot overweging 5.2 van de beslissing waarbij de rechtbank concludeert - kort gezegd dat - nu sprake is van een misslag in de opvatting van de staat een beroep op het gelijkheidsbeginsel niet kan slagen.

Ad grief I De ingangsdatum van de verblijfsvergunning Toepassing van artikel 26 Vw

Dat de Rechtbank door aldus te concluderen een onjuiste invulling geeft aan het gestelde onder artikel 26 van de Vreemdelingenwet.

In de zaak van : wordt al veel eerder aan de voorwaarden voldaan. Het BMA-advies maakt niet dat aan alle voorwaarden voor verblijf is voldaan, dit advies toont dit juist aan dat eerder al, in feite vanaf het begin, aan de voorwaarden voor verblijf is voldaan.

Ad grief II Een misslag

Er is in de zaak waarmee de zaak van : als in essentie identieke zaak is vergeleken en waarbij een beroep op het gelijkheidsbeginsel geen sprake geweest van een misslag.

De wijze waarop de zaak waarop beroep is gedaan is afgehandeld is veel vaker voorgekomen. Zelfs kan gezegd worden dat uit ervaring bekend is dat het gebruik is bij de staat om dergelijke zaken op deze wijze af te handelen.

Het beroep op gelijkheid is in het bezwaar zowel als bij het beroep uitgebreid en gemotiveerd gedaan.

De staat (en daarbij ook de Rechtbank in de beslissing) zegt alleen maar dat er sprake zou zijn geweest van een misslag, zij onderbouwt dit echter op geen enkele wijze.

De Rechtbank had reeds hierom niet kunnen volstaan met het afdoen van deze kwestie zoals dit onder overweging 5.2 is overwogen. De motivering van de beslissing schiet hier te kort. Ook de staat had in eerste instantie behoren aan te geven waaruit deze zogenaamde misslag dan wel bestond. Een correcte bestuursafhandeling vraagt meer dan dat.

Bovendien heeft een geslaagd beroep op het gelijkheidsbeginsel vergaande consequenties voor de beoordeling van de zaak in al haar aspecten. Zo zal het vraagstuk of toch geen verblijfsvergunning met als doel medische behandeling behoort te worden afgegeven weer voorop komen te staan. Dat is een voor steeds een belangrijk onderdeel van haar betoog geweest.

Gezien het voorgaande behoort de beslissing waartegen dit hoger beroepschrift zich richt niet langer in stand te worden gelaten.

verzoekt U Hoogedelgestreng College deze beslissing voor vernietiging voor te dragen.

De vragen welke in dit appèlschrift aan de orde komen zijn naar de mening van vragen betreffende uitvoering van bestuurs(proces)recht welke nadere invulling behoeven.

In dit opzicht zijn de vragen welke in het kader van dit hoger beroep hier aan de orde worden gesteld, ook vragen welke in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven.

Het achterwege blijven van een inhoudelijke rechtens juiste toets op zulke basale vragen in het recht als hiervoor geschetst mag niet worden aanvaard en het is in kwesties als hier omschreven dat de noodzaak van de aanwezigheid van een hogere beroepsinstantie als uw Afdeling duidelijk wordt.

Hierbij overgelegde stukken.

Aan dit hoger beroepschrift worden naast de beslissing waarvan appèl de volgende stukken gehecht:

1. de pleitnotities die ter zitting van 10 oktober 2006 overlegd;
2. de gronden van het beroep bij de Rechtbank d.d. 6 februari 2006;
3. de beslissing van de staat op het bezwaarschrift d.d. 15 maart 2006.

is bereid en in staat om dit hoger beroepschrift - zo nodig - mondeling toe te lichten en zou daartoe ook gaarne in de gelegenheid worden gesteld.

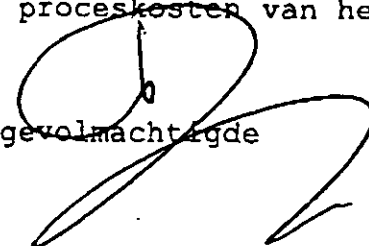
REDENEN WAAROM:

zich wendt tot U Hoogedelgestreng College met het verzoek:

- I dit hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 16 april 2007 (AWB 06/18062) te vernietigen;
- II dan wel, een beslissing te nemen zoals U Hoogedelgestreng College in goede justitie vermeend te behoren,

en aldus geoordeeld hebbende staat te veroordelen in de proceskosten van het geding zoals tot nu toe gevoerd.

gevolmachtigde

/staat